

PORTAAL – *Lambeau Laura*

J. legt haar oor op de aangestampte leemgrond. Ze fluistert zinnen die alleen hij kan horen of begrijpen. Zijn glimlach weerklinkt in een andere dimensie. Een armetierig laagje grond met wat grassprietten en regenwormen scheidt haar van het leven dat ze deelde met de man die eronder ligt. Haar naam staat alvast in de grafsteen gebeiteld. Boven haar hoofd zijn de sterren de glinsterende ogen van de doden die naar ons knipogen. Ze haalt voldaan haar oor van de grond en glimlacht. Ze vreest niets, duikt weldra de duisternis in. Hij verleidt haar net als vroeger.